

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010388
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3824010388.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Juraja Valáška na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. júla 2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom Mesto Prievidza, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/44/2024 zo dňa 05.06.2024 a takto jednomyseľne

rozhodol:

I.

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 280 ods. 2 Tr. por. per analogiam sa trestná vec obžalovaného A. B. pre skutok, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- dňa 17.02.2024 v čase okolo 14:00 h v OD Kaufland na Nedožerskej ceste č. 1192/15 v Prievidzi vzal z regálu 2 ks fľaš alkoholického nápoja zn. D. E. 0,7 l, každá v hodnote 29,99 EUR, spolu v hodnote 59,98 EUR a 1 ks fľaše alkoholického nápoja zn. Pliska BR 40 % 0,7 l v hodnote 25,99 EUR, takým spôsobom, že si tovar vložil do svojho ruksaku, ktorý mal pri sebe, následne si vak uzatvoril zipsom a dal si ho na chrbát a bez zaplatenia a priznania tovaru prešiel s týmto tovarom cez oddelenie s ovocím a zeleninou a opustil priestory OD Kaufland,

- dňa 18.02.2024 v čase okolo 17:15 h v OD Kaufland na Nedožerskej ceste č. 1192/15 v Prievidzi vzal z regálu 3 ks fľaš alkoholického nápoja zn. D. E. 0,7 l, každá v hodnote 29,99 EUR, spolu v hodnote 89,97 EUR a 1 ks fľaše alkoholického nápoja zn. Pliska BR 40 % 0,7 l v hodnote 25,99 EUR, takým spôsobom, že si tovar vložil do svojho ruksaku, ktorý mal pri sebe, následne si vak uzatvoril zipsom a dal si ho na chrbát a bez zaplatenia a priznania tovaru prešiel s týmto tovarom cez oddelenie s ovocím a zeleninou a opustil priestory OD Kaufland,

- dňa 28.02.2024 v čase o 15.32 h v OD Kaufland na Nedožerskej ceste č. 1192/15 v Prievidzi vzal z predajnej plochy 4 ks fľaš alkoholického nápoja zn. D. E. 0,7 l, každá v hodnote 29,99 EUR, spolu v hodnote 119,96 EUR, takým spôsobom, že si tovar vložil do batohu, ktorý držal v ľavej ruke, batoh následne uzavrel, dal si ho na chrbát a bez zaplatenia a priznania tovaru prešiel s týmto tovarom cez oddelenie s ovocím a zeleninou a opustil priestory OD Kaufland,

- dňa 28.02.2024 v čase okolo 18:55 h v OD Kaufland na Nedožerskej ceste č. 1192/15 v Prievidzi vzal z regálu 4 ks fľaš alkoholických nápojov, z toho 3 ks fľaš alkoholického nápoja zn. Metaxa 0,7 l, každá v hodnote 37,99 EUR a 1 ks fľaše alkoholického nápoja zn. Pliska BR 0,7 l v hodnote 25,99 EUR, spolu v hodnote 139,96 EUR, takým spôsobom, že si tovar vložil do batohu, ktorý držal v ľavej ruke, batoh následne uzavrel, dal si ho na chrbát a bez zaplatenia a priznania tovaru prešiel s týmto tovarom cez oddelenie s ovocím a zeleninou a opustil priestory OD Kaufland,

čím poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., so sídlom Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, IČO:35 790 164 spôsobil škodu spolu vo výške 461,85 EUR, a to napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného úradu Prievidza sp. zn. OU-PD-OVVS-2022/016360-005 zo dňa 18.05.2022,

právoplatným dňa 03.03.2023, uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu za drobnú krádež uložená sankcia – pokarhanie a hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/16/2023 zo dňa 15.05.2023, právoplatným dňa 7.6.2023 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g), odsek 2, písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

ktorý obžaloba Okresnej prokuratúry Prievidza pod č. 1Pv 149/24/3307-22 zo dňa 25.04.2024 právne kvalifikovala ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), g), ods. 2 písm. b) Tr. zák.,

postupuje

Okresnému úradu Prievidza, Odboru všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie ako priestupku, pretože konanie obžalovaného by mohlo byť posúdené ako priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

II.

Podľa § 79 ods. 1 Tr. por. sa obžalovaný A. B. prepúšťa ihneď z väzby na slobodu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/44/2024 zo dňa 05.06.2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., a to na skutkovom základe uvedenom výrokovej časti tohto uznesenia (výrok I.).

Bol za to odsúdený nasledovne (citácie):

Podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný A. B. je povinný uhradiť spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s. so sídlom Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, IČO: 35790164, škodu 461,83 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa spoločnosť Kaufland Slovenská republika, v. o. s. so sídlom Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, IČO: 35790164, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Citovaný rozsudok však nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote obžalovaný napadol odvolaním čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu namietal neprimeranú prísnosť uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to z dôvodu, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine – priznal sa k pokračovacej trestnej činnosti a trestný čin úprimne oľutoval. Zároveň uviedol, že prokurátor v záverečnej reči navrhoval uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na rozhodnutie súdu prvého stupňa, prípadne aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. o veci rozhodol sám rozsudkom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaného na neverejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných

chyb zameraj aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto svojho postupu v uvedených zákonných medziach dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a rozhodnúť pre obžalovaného priaznivejšie, ako sa tento odvolaním domáhal.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní obžalovaného vytýkaná žiadna chyba, ale odvolací súd sám zistil také chyby (na základe objektívnych skutočností, ktoré nastali po vyhlásení napadnutého rozsudku), ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd konkrétne uvádza, že stíhaný skutok (4 čiastkové útoky pokračovacieho prečinu krádeže) po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 3. júla 2024 vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 3/2024 o návrhu prezidentky Slovenskej republiky, skupiny 36 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky a skupiny 39 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky o súlade zákona z 8. februára 2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (Zák. č. 40/2024 Z.z.), ktorým bol vyslovený síce nesúlad niektorých ustanovení tohto zákona, avšak nie tých, ktoré sa bezprostredne týkajú tejto prejednávanej veci, už nenapĺňa znaky akéhokoľvek trestného činu uvedeného v Trestnom zákone a mohol by byť posúdený (len) ako priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Z tlačovej správy Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 30/2024 zo dňa 03.07.2024, zverejnenej na jeho webovom sídle, totiž vyplynulo nasledovné (citácie):

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 3. júla 2024 rozhodol vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 3/2024 o návrhu prezidentky Slovenskej republiky, skupiny 36 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky a skupiny 39 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky o súlade zákona z 8. februára 2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, a vyslovil nesúlad niektorých ustanovení tohto zákona.

Ústavný súd sa od začiatku konania riadil svojou judikatúrou týkajúcou sa tak preskúmania väd zákonodarného procesu, ako aj preskúmania trestného zákonodarstva v súlade s princípom minimalizovania zásahov do pôsobnosti zákonodarcu a jeho autonómie. V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že legislatívny proces prijímania napadnutého zákona neprebehol bezchybne a v žiadnom prípade neschvaľuje pravidelné alebo nadmerné používanie skráteného legislatívneho procesu či skracovanie lehôt v rámci diskusie v parlamente. Avšak po vlastnom prieskume v návrhoch označených väd legislatívneho procesu ústavný súd nezistil, že by namietané nedostatky dosahovali ústavnoprávnu intenzitu takého charakteru, ktorá by znamenala ústavne nesúladný zásah zákonodarcu do ústavných práv alebo princípov.

Namietané zmeny trestných sadzieb, zmeny v spôsobe určenia hraníc výšky škody, zmeny v možnosti uloženia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody a zmeny v premlčaní ústavný súd posudzoval v plnej miere s rešpektom k predchádzajúcej judikatúre o delbe moci v oblasti trestného zákonodarstva a nezistil, že by napadnutý zákon bol celkom zjavne excesívny alebo produktom svojvôle zákonodarcu vo vzťahu k zmenám v právnej úprave týkajúcej sa majetkovej, hospodárskej a korupčnej trestnej činnosti.

Ústavný súd vyslovil nesúlad prechodných ustanovení týkajúcich sa trestu prepadnutia majetku, ktoré prikazujú po obnove konania vyvolanej skorším zrušujúcim nálezom ústavného súdu použiť novoučinné znenie napadnutého zákona vo vzťahu k tejto otázke, aj keď priaznivejšie pre páchatela môže byť aktuálne účinné znenie trestného zákona generované práve týmto skorším nálezom.

Z rovnakých dôvodov za nesúladné s ústavou považoval ústavný súd aj prechodné ustanovenie napadnutého zákona, ktoré umožňuje považovať pri spätnom použití nových, pre páchatela priaznivejších pravidiel týkajúcich sa trestnosti činu trestné stíhanie za premlčané len v prípade, ak dôvody skoršieho prerušenia premlčania nastali po márnom uplynutí novoustanovenej premlčacej doby len prvýkrát.

Ústavný súd tiež vyslovil nesúlady prechodného ustanovenia, ktoré ministromi spravodlivosti umožňuje podať dovolanie v neprospech obvineného späť do troch rokov pri dohodách o vine a treste schválených pred 15. marcom 2024.

Súčasťou odôvodnenia nálezu je právny názor na ústavnokonformný výklad napadnutého zákona, podľa ktorého ustanovenia o predĺžení lehoty na podanie dovolania v neprospech obvineného na tri roky a o rozšírení oprávnenia ministra spravodlivosti podať dovolanie aj proti rozsudkom súdu o schválení dohody o vine a treste možno použiť len pri rozhodnutiach, ktoré nadobudli právoplatnosť najskôr 15. marca 2024.

Napokon ústavný súd vyslovil nesúlady ustanovení upravujúcich možnosť použiť nezákonne získaný dôkaz v trestnom konaní, aj keď výlučne len v prospech obvineného.

V ostatných častiach návrhom navrhovateľov nevyhovel. To sa týka aj častí napadnutého zákona súvisiacich so zrušením úradu špeciálnej prokuratúry. Ústavný súd pritom vychádzal z vlastnej judikatúry, podľa ktorej vznik a existencia úradu špeciálnej prokuratúry ako súčasť generálnej prokuratúry nepredstavovali zásah do čl. 150 ústavy práve preto, lebo právomoc generálneho prokurátora vo vzťahu k činnosti úradu špeciálnej prokuratúry bola obmedzená len čiastočne a nebola obmedzená v rozsahu, ktorý by popieral postavenie generálneho prokurátora podľa čl. 150 ústavy. O to menej môže predstavovať neústavný zásah zákonodarcu do organizácie a štruktúry prokuratúry zrušenie úradu špeciálnej prokuratúry. Zrušením úradu špeciálnej prokuratúry nedochádza k narušeniu systému slovenskej prokuratúry ani medzinárodných záväzkov, keď agendu úradu špeciálnej prokuratúry preberajú iné útvary v rámci prokuratúry podriadené generálnemu prokurátorovi.

Pod „ostatnými časťami návrhov navrhovateľov“ sa pritom celkom nepochybne myslia aj novelizačné body 64. a 90. článku I (novely Trestného zákona) zákona z 8. februára 2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (Zák. č.. 40/2024 Z.z.).

Podľa novelizačného bodu 64. ustanovenie § 125 ods. 1 Tr. zák. znie nasledovne: Škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa novelizačného bodu 90. sa v ustanovení § 212 ods. 1 Tr. zák. vypúšťa písmeno g), t.j. kvalifikačný znak spočívajúci konkrétne v tom, že páchatel' už bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Je potrebné pripomenúť, že obžalovaný A. B. bol napadnutým rozsudkom uznaný vinným pre 4 čiastkové útoky pokračovacieho prečinu krádeže, ktorými poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., mal spôsobiť škodu spolu vo výške 461,85 eur, a to napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, právoplatným dňa 03.03.2023, uznaný vinným z priestupku proti majetku a hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/16/2023, právoplatným dňa 07.06.2023, uznaný vinným z prečinu krádeže, teda za to, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Vzhľadom k vyššie uvedenej legislatívnej zmene, ktorej protiústavnosť Ústavný súd Slovenskej republiky v tejto časti nevyslovil, je v prípade obžalovaného A. B. už vylúčené, aby jeho konanie mohlo byť právne kvalifikované ako prečin krádeže nielen podľa odseku 1 § 212 Tr. zák., ale aj podľa odseku 2 tohto ustanovenia. Totiž bez naplnenia znakov uvedených v odseku 1, v prejednávacom prípade išlo konkrétne o spôsobenie malej škody (teda škody vyššej ako 700 eur), ako aj o to, že už bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, neprichádza vôbec do úvahy aplikácia odseku 2 (odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1...).

Je síce pravdou, že odvolací súd mal na podklade odvolania obžalovaného rozhodovať len o výroku o treste uvedenom v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa, keďže k výroku o vine uvedenom v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Avšak odvolací súd k tomu uvádza nasledovné:

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky po vyhlásení napadnutého rozsudku (hoc nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. júla 2024 vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 3/2024 bol zverejnený v Zbierke zákonov až dňa 06.08.2024 pod č. 215/2024 Z.z.) sa musel odvolací súd zaoberať tým, či ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zák. má byť aplikovateľné aj na odvolaní obžalovaného nenapadnutý výrok o vine, keďže prípadné nesprávne aplikovanie ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zák. by mohlo zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia). V tomto smere poukazuje odvolací súd na znenie ustanovenia § 317 ods. 1 veta druhá Tr. por., v zmysle ktorého musí odvolací súd zo zákona (t.j. bez ohľadu na obsah odvolania) „prelomit“ obmedzený revízny princíp v prípadoch, ak by zistené chyby (nemusia byť v odvolaní uvedené) odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Povedané inak – výrok o vine uvedený v napadnutom rozsudku, ktorý v čase jeho vyhlásenia zodpovedá zákonu, môže byť „vo svetle“ neskoršej zmeny (novelizácie) Trestného zákona a aplikácie ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zák. považovaný za chybný s tým, že ponechanie tejto chyby v platnosti by mohlo naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por. síce vyplýva, že súdom prijaté vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. možno napadnúť dovolaním iba podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., avšak to platí iba za situácie, ak sa do právoplatnosti všetkých výrokov rozsudku podstatne nezmenia okolnosti, ktoré k vyhláseniu o vine a k jej prijatiu súdom prvého stupňa viedli. Hmotnoprávna zmena podstatných právnych okolností, za akých k vyhláseniu viny došlo, znamená, že v prípade nerešpektovania tejto zmeny odvolacím súdom by mohol byť naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. zák. Tento dovolací dôvod (teda retroaktivita zákona v prospech obžalovaného) je súčasťou hmotnoprávneho ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zák. a v dôsledku zmeny Trestného zákona v prospech obžalovaného pred právoplatnosťou všetkých výrokov rozsudku obligatórne (vyplýva to z povahy ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zák.) pristupuje k dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Odvolací súd svoje vyššie uvedené úvahy sumarizuje takto: V prejednávanej veci bolo potrebné postupovať v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zák., nakoľko Trestný zákon v znení, v ktorom ho Ústavný súd Slovenskej republiky nevyhlásil za protiústavné, bol jednoznačne priaznivejší pre obžalovaného. Hmotnoprávne ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zák. má totiž vždy prednosť pred procesným ustanovením § 257 Tr. por., keďže trestnosťou činu (v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák.) sa rozumie nielen ukladanie trestov, ale aj možnosť uznať páchatela vinným. Pojem trestnosť činu zahŕňa všetky podmienky relevantné pre výrok o vine, t.j. trestnosť činu je dôsledkom trestnej zodpovednosti a nemôže byť obmedzovaná procesným inštitútom. Preto je nutné ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zák. aplikovať vždy, ak došlo pre obžalovaného k priaznivejšej zmene Trestného zákona a rozsudok súdu prvého stupňa doposiaľ nenadobudol právoplatnosť vo všetkých jeho výrokoch. Aplikácia neskoršieho Trestného zákona, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší, je automatická, teda obžalovaný sa nemusí domáhať takejto zmeny a ani s ňou nemusí súhlasiť.

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a vec postúpi, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo 2.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Podľa § 2 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne

označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného podľa § 320 ods. 1 písm. a) a § 280 ods. 2 Tr. por. per analogiam zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a trestnú vec obžalovaného A. B. (pre skutok uvedený v obžalobe) postúpil príslušnému Okresnému úradu Prievidza na prejednanie ako priestupku, pretože konanie obžalovaného by mohlo byť posúdené ako priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (výrok I.).

Odvolací súd k tomu dodáva, že zákon nepožaduje, aby bolo zistené a konštatované, že obžalobný skutok je skutočne priestupkom (prípadne služobným alebo disciplinárnym previnením), pretože postúpenie veci sa viaže iba na odôvodnený predpoklad, že môže byť príslušným orgánom takto posúdený.

Keďže bol obžalovaný v prejednávanej veci stíhaný väzobne a vo väzbe sa nachádzal aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu, odvolací súd vzhľadom k svojmu rozhodnutiu vo výroku I., ktorým bolo právoplatne skončené trestné konanie, rozhodol aj tak, že podľa § 79 ods. 1 Tr. por. obžalovaného A. B. ihneď prepustil z väzby na slobodu (výrok II.). Rozhodnutím o postúpení trestnej veci na priestupkové konanie totiž pominul dôvod väzby obžalovaného, resp. dôvod na jej ďalšie trvanie. Navyiac obvinený (obžalovaný) môže byť vzatý a držaný vo väzbe len pre skutok, ktorý má znaky trestného činu, nie priestupku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.